

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἐκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 63 Πέμπτη 3η Ἀπριλίου 2025</p> <p style="text-align: center;">Μέγας Κανὼν Ἰακώβου ὁμολογητοῦ Σεραπίωνος ὁσίου (21η Μαρτίου π. ἡμ.)</p>
---	--	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ Ἐΐνησκειῶν

Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

Μάρκου κεφ. ι' 32-45

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, παραλαβὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητάς, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ ἐξωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς

εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· Τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· «οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐάν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.»

Μετάφραση

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, πῆρε κατὰ μέρος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὲς καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγει τὰ μέλλοντα νὰ τοῦ συμβοῦν, ὅτι, «ἰδοὺ ἀνεβαίνουμε στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ παραδοθεῖ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ θὰ τὸν καταδικάσουν εἰς θάνατον καὶ θὰ τὸν παραδώσουν στοὺς ἐθνικούς. Θὰ τὸν ἐμπαίξουν καὶ θὰ τὸν μαστιγώσουν, θὰ τὸν φτύσουν καὶ θὰ τὸν θανατώσουν καὶ τὴν τρίτη ἡμέρα θὰ ἀναστηθεῖ. Καὶ τὸν πλησιάζουν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ γιοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τοῦ λένε: «Διδάσκαλε, θέλουμε ἐκεῖνο, πὺ θὰ σοῦ ζητήσουμε, νὰ μᾶς τὸ κάνεις». Αὐτὸς τοὺς εἶπε: «Τὶ θέλετε νὰ σᾶς κάνω;». Ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν: «Δῶσε μας νὰ καθίσουμε ὁ ἓνας στὰ δεξιὰ σου καὶ ὁ ἄλλος στὰ ἀριστερὰ σου ὅταν

ἔλθει ἡ ἡμέρα τῆς δόξης σου». Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε: «Δὲν ξέρετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νὰ πιεῖτε τὸ ποτήρι, ποὺ ἐγὼ πίνω καὶ νὰ βαπτισθεῖτε τὸ βάπτισμα, ποὺ ἐγὼ βαπτίζομαι;». Ἐκεῖνοι εἶπαν: «Μποροῦμε». Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε: «τὸ ποτήρι ποὺ ἐγὼ θὰ πιῶ, θὰ τὸ πιεῖτε καὶ θὰ βαπτισθεῖτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖο ἐγὼ βαπτίζομαι. Τὸ νὰ σᾶς βάλω ὅμως νὰ καθίσετε εἰς τὰ δεξιὰ μου ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, δὲν εἶναι δικαίωμά μου νὰ τὸ δώσω ἀλλὰ εἶναι γιὰ ἐκείνους, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐτοιμαστῆ». Καὶ ὅταν οἱ δέκα τὸ ἄκουσαν, ἄρχισαν νὰ ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς κάλεσε καὶ τοὺς λέει: «Ξέρετε ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ θεωροῦνται ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, τὰ καταδυναστεύουν, καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοὺς τὰ καταπιέζουν. Μεταξὺ σας ὅμως δὲν θὰ συμβαίνει τὸ ἴδιο. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ γίνῃ μέγας μεταξὺ σας, θὰ εἶναι ὑπηρέτης σας, καὶ ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ εἶναι μεταξὺ σας πρῶτος, θὰ εἶναι δοῦλος ὅλων. Διότι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦρθε νὰ ὑπηρετηθεῖ ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσει τὴ ζωὴν τοῦ λύτρου διὰ πολλούς».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ἑβραίους Παύλου ἐπιστολὴ, κεφ. θ' 11-14

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνηῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τάυρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ

Θεῶ, καθαρειῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῶ ζῶντι;

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὅταν ἦλθε ὁ Χριστὸς ὡς ἀρχιερεὺς τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν, μπῆκε διὰ τῆς μεγαλύτερης καὶ τελειότερης σκηνῆς, ἡ ὁποία δὲν εἶναι χειροποίητη, δὲν εἶναι δηλαδή ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦτο. Μπῆκε μιὰ γιὰ πάντα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ὄχι μὲ αἷμα τράγων καὶ μόσχων ἀλλὰ μὲ τὸ δικό του αἷμα καὶ ἐξασφάλισε αἰώνια λύτρωση. Διότι ἂν τὸ αἷμα τῶν τράγων καὶ τῶν ταύρων καὶ τὸ ράντισμα μὲ στάχτη ἀπὸ δαμάλι, ἀγιάζει τοὺς μολυσμένους, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴ καθαρότητα, πόσο περισσότερο τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ αἰωνίου Πνεύματος, προσέφερε τὸν ἑαυτὸ του ἄμωμον θυσία εἰς τὸν Θεόν, θὰ καθαρῖσει τὴν συνείδησή σας ἀπὸ νεκρὰ ἔργα, ὥστε νὰ λατρεύουμε τὸν ζωντανὸ Θεό;

Σχολιασμὸς

Πέμπτη Κυριακὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ Ι΄ κεφάλαιο τοῦ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγελίου. Σὲ αὐτὴ, ὁ Κύριος ἀρχικὰ ἀναγγέλλει στοὺς μαθητὲς του τὴ μελλούμενη σταυρικὴ του θυσία, ἐνῶ παράλληλα τοὺς διδάσκει γιὰ τὴν ταπείνωση. Τὴν ταπείνωση ποὺ ὁ ἴδιος θὰ ὑποστειῖ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ποὺ ὀφείλει νὰ ἔχει ὁ κάθε ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμά Του.

Καθὼς ὁ Κύριος πηγαίνει γιὰ τελευταία φορὰ στὰ Ἱεροσόλυμα, ἀναγγέλλει τὸ τί θὰ ἐπακολουθήσει, ὅταν θὰ φτάσει ἐκεῖ.

Προφητεύει τὴ σύλληψή Του, τὸ πάθος καὶ τὴ σταύρωση καὶ τελικὰ τὴν Ἁγία Ἀνάστασή Του. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού τὸ κάνει, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ εἶναι πολὺ κοντὰ ἡ πραγματοποίηση ὅλων ὧσων προφητεύει. Θέλει νὰ προετοιμάσει τοὺς μαθητὲς του, γιατί ὅσα θὰ ἐπακολουθήσουν θὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολο νὰ τὰ ἀντέξουν χωρὶς νὰ ἀπελπιστοῦν. Ἀκόμα μπορεῖ νὰ μὴν καταλαβαίνουν τί σημαίνουν αὐτὰ πού τοὺς λέει, ἀλλὰ τὰ λόγια Του θὰ μείνουν στὶς καρδιές τους, ὥστε νὰ ἔχουν ἐλπίδα, ἀκόμα κι ὅταν Αὐτὸς θὰ εἶναι στὸν Ἄδη.

Τὸ πόσο λίγο Τὸν καταλαβαίνουν οἱ μαθητὲς φαίνεται στὸ αἶτημα τοῦ Ἰωάννη καὶ τοῦ Ἰακώβου. Ζητοῦν, ὅταν θὰ γίνει βασιλιᾶς ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἓνας νὰ κάτσει στὰ δεξιά του κι ὁ ἄλλος στὰ ἀριστερά του. Ἀκόμα καὶ μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια μαζί Του, δὲν ἔχουν καταλάβει ὅτι ἡ βασιλεία Του δὲν θὰ εἶναι ἐπίγεια. Δὲν ἔχουν καταλάβει ὅτι ἡ ἀνταμοιβὴ πού τοὺς περιμένει, δὲν εἶναι χρυσάφι καὶ τιμὲς ἀλλὰ κάτι πολὺ ἀνώτερο. Δὲν ἔχουν καταλάβει ὅτι ὁ Κύριος δὲν πηγαίνει στὰ Ἱεροσόλυμα, γιὰ νὰ διώξει τοὺς Ῥωμαίους, ἀλλὰ γιὰ νὰ πεθάνει γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Κι ὅμως, σὲ περίπου δύο μῆνες, οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἄνθρωποι θὰ ἔχουν γίνει οἱ Ἀπόστολοι τῶν ἐθνῶν.

Ἴσως καὶ γι' αὐτὸ ὁ Κύριος δὲν τοὺς ἀποπαίρνει, ὅταν τοῦ ζητοῦν αὐτὴν τὴ φθαρτὴ ἀνταμοιβή. Ξέρει ὅτι Τὸν ἀγαποῦν καὶ ὅτι ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀγάπη τους πηγάζει καὶ τὸ αἶτημά τους. Τοὺς λέει μόνο: «Δὲν ξέρετε τί ζητᾶτε». Γιατί ὄντως δὲν ξέρουν τί ζητοῦν. Αὐτὸς τοὺς προσφέρει μιὰ θέση στὴν αἰώνια βασιλεία, κι ὁ Ἰωάννης μὲ τὸν Ἰακώβο τοῦ ζητοῦν μιὰ θέση σὲ μιὰ φθαρτὴ βασιλεία.

«Μπορεῖτε νὰ πιεῖτε τὸ ποτήρι, τὸ ὁποῖο ἐγὼ θὰ πιῶ, καὶ νὰ βαφτισθεῖτε μὲ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖο ἐγὼ θὰ βαπτισθῶ;». «Μποροῦμε», λένε οἱ Ἀπόστολοι καὶ δὲν λένε ψέματα. Μπορεῖ στὸν Γολγοθᾶ νὰ ἦταν μόνο ὁ Ἰωάννης μαζί Του, ἀλλὰ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους βαπτίστηκαν μὲ τὸ βάπτισμα τοῦ αἵματος, μιμούμενοι τὸν Κύριο.

Πρὶν, λοιπόν, κατηγορήσουμε τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, ἄς σκεφτοῦμε, ἂν ἐμεῖς ἔχουμε τὴ δύναμη νὰ κάνουμε κάτι ἀνάλογο. Μπορεῖ νὰ λέμε ὅτι θέλουμε νὰ δώσουμε τὴ ζωὴ μας γιὰ τὸν Χριστό, ἔχουμε ὅμως συνειδητοποιήσει πόσο δύσκολο

είναι κάτι τέτοιο; Γιατί τὸ μαρτύριο δὲν εἶναι κάτι ποὺ γίνεται ἔλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ. Τὸ μαρτύριο εἶναι ἡ ἐπισφράγιση μιᾶς ζωῆς κοντὰ στὸν Θεό. Ἀφοῦ ὁ Χριστιανὸς ἔχει θυσιάσει τὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες του, ἀφοῦ ὁ μόνος του πόθος εἶναι νὰ βρεθεῖ κοντὰ στὸν Κύριο, τότε ἔχει καὶ τὴ δύναμη νὰ δώσει τὴ ζωὴ του γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτὸ ἔκαναν καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι. Πρῶτα ἀφιέρωσαν τὴ ζωὴ τους στὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, πρῶτα ἐνώθηκαν μετὸν Θεὸ ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ μετὰ ἀξιώθηκαν καὶ τοῦ στεφάνου τοῦ μαρτυρίου. Ἐντεκα ἀπὸ τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους πέθαναν μετὰ μαρτυρικὸ θάνατο, μετὰ μόνη ἐξαιρέση τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο. Μαζὶ μετὰ αὐτοὺς καὶ ὅλος ὁ χορὸς τῶν μαρτύρων, ποὺ μιμούμενοι τὸν Κύριο ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἐμεῖς ζοῦμε τὸν Χριστὸ ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ, ὅπως οἱ Ἅγιοι; Ἄν ὄχι, πῶς θὰ τοὺς ἀκολουθήσουμε στὸ μαρτύριο;

Στὴ συνέχεια τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὁ Κύριος ἐξηγεῖ τί διαφορετικὸ ἔχει ἡ βασιλεία του ἀπὸ τὶς ἐπίγειες. «Ὅποιος θέλει νὰ γίνῃ μέγας μετὰξὺ σας, θὰ γίνῃ ὑπηρέτης σας». Στὴ βασιλεία Του, δὲν ἔχει σημασία ἂν εἶσαι πλούσιος ἢ φτωχός, δὲν ἔχει σημασία ἂν ἔχεις εὐγενικὴ καταγωγὴ ἢ ὄχι. Γιὰ νὰ μπεῖς στὴ βασιλεία Του, πρέπει νὰ κάνεις ὅ,τι ἔκανε κι Αὐτός, νὰ γίνῃς ὑπηρέτης.

Ὅταν σκεφτόμαστε τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ, ἀναρωτιόμαστε πῶς καταδέχθηκε ὁ Θεὸς νὰ γίνῃ ἄνθρωπος. Πῶς καταδέχθηκε ὁ Πλάστης νὰ ἐξισωθεῖ μετὰ τὸ πλάσμα του; Πῶς καταδέχθηκε ὁ ἀφέντης ὅλου τοῦ κόσμου νὰ πάρῃ τὴ μορφὴ τῶν δούλων Του; Τὸ καταδέχθηκε ἀπὸ τὴν ἀγάπη του γιὰ ἐμᾶς. Ὁ Θεός, ὅπως ἔχουμε ξαναπεῖ, μᾶς ἀγαπάει πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅσο ἀξίζουμε. Ἀπὸ τὴν ἀγάπη του ἔγινε καὶ ἄνθρωπος, ἀπὸ τὴν ἀγάπη του ταπεινώθηκε ὅσο κανεὶς ἄλλος στὴν ἱστορία. Καὶ αὐτὴ τὴν ἀγάπη ὀφείλουμε νὰ μιμηθοῦμε κι ἐμεῖς. Ὅταν τὴ μιμηθῶ, στὸ ἐλάχιστο ποὺ μπορῶ, θὰ καταλάβω ὅτι τὸ νὰ ταπεινώνομαι γιὰ τὸν Θεὸ ἢ γιὰ τὸν πλησίον μου, ἀκόμα κι ἂν μειώσει τὴν ἀξία μου ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους, τὴν πολλαπλασιάζει μπροστὰ στὸν Θεό. Αὐτὴ ἄλλωστε εἶναι καὶ ἡ ἀξία ποὺ ἔχει σημασία γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανούς.

Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάδα πλησιάζει καὶ θὰ θυμηθοῦμε τὰ Ἅγια Πάθη καὶ τὴ Σταυρικὴ θυσία τοῦ Σωτῆρος μας. Ἄς προσπαθήσουμε κι ἐμεῖς νὰ Τὸν μιμηθοῦμε στὸ ἐλάχιστο. Ἄς μιμηθοῦμε τὴν ταπείνωση ποὺ ἔδειξε, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχει σὲ ἐμᾶς. Καλὸ ὑπόλοιπο νηστείας νὰ ἔχουμε καὶ νὰ ἀξιοθοῦμε νὰ ἐορτάσουμε καὶ τὴν Ἁγία Ἀνάσταση. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Περὶ Ταπεινοφροσύνης

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Λογγίνος: «Ὅπως ὁ νεκρὸς δὲν τρώει, ἔτσι καὶ ὁ ταπεινόφρων δὲν μπορεῖ νὰ κρίνει ἄνθρωπο, κι ἂν ἀκόμη τὸν δεῖ νὰ προσκυνάει εἰδωλα».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 79)

Συγκεντρώθηκαν κάποτε οἱ Πατέρες τῆς Σκήτης νὰ συζητήσουν σχετικὰ μὲ τὸν Μελχισεδέκ καὶ ξέχασαν νὰ καλέσουν τὸν Ἀββᾶ Κόπρη. Κατόπιν ὅμως τὸν κάλεσαν καὶ τὸν ρώτησαν γι' αὐτὸ τὸ θέμα. Κι ἐκεῖνος χτύπησε τὸ στόμα του τρεῖς φορές καὶ εἶπε: «Ἀλίμονό σου, Κόπρη ἀλίμονό σου. Κόπρη ἀλίμονό σου, διότι αὐτὰ ποὺ σοῦ παρήγγειλε ὁ Θεὸς νὰ κάνεις τὰ ἐγκατέλειψες, καὶ ἐρευνᾷς αὐτὰ ποὺ δὲν τὰ ζητάει ἀπὸ σένα». Μόλις ἄκουσαν αὐτὸ τὸν λόγο οἱ ἀδελφοί, ἔφυγαν στὰ κελιά τους.

(Γεροντικόν, ΙΕ, 80)

Ρώτησαν τὸν Ἀββᾶ Λογγίνο: «Ποιὰ ἀπὸ ὅλες τὶς ἀρετὲς εἶναι μεγαλύτερη, πάτερ;». Καὶ ὁ Γέροντας εἶπε: «Σκέφτομαι ὅτι ὅπως ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι ἡ χειρότερη ἀπ’ ὅλες τὶς ἀμαρτίες, ἀφοῦ κι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἔριξε κάποιους, ἀντίστοιχα καὶ ἡ ταπεινοφροσύνη ἔχει τὴ δύναμη καὶ ἀπ’ αὐτὰ τὰ ἀπύθμενα βάθη νὰ ἀνεβάσει πάνω τὸν ἄνθρωπο, ἔστω κι ἂν ἔχει ἀμαρτήσῃ ὅσο καὶ ὁ διάβολος. Γι’ αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος μακαρίζει αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ταπεινὸ φρόνημα».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 81)

Ὁ Ἀββᾶς Μακάριος ἀναφερόμενος κάποτε στὴ ζωὴ του εἶπε: «Ὅταν ἤμουν νέος καὶ μόναζα σὲ κάποιο κελὶ στὴν Αἴγυπτο, μὲ ἔπιασαν καὶ μ’ ἔκαναν κληρικὸ στὴν πόλη. Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἤθελα νὰ ἀποδεχθῶ τὸ ἔργο αὐτό, ἔφυγα σὲ ἄλλο τόπο. Ἐκεῖ παρουσιάσθηκε ἓνας εὐλαβῆς κοσμικὸς ὁ ὁποῖος ἔπαιρνε τὸ ἐργόχειρο ποὺ ἔκανα καὶ μὲ ἐξυπηρετοῦσε. Συνέβη τὸν καιρὸ ἐκεῖνο μιὰ παρθένος στὴν πόλη αὐτὴ ἀπὸ δαιμονικὴ ἐπήρεια νὰ πέσει σὲ σαρκικὸ ἀμάρτημα. Ὅταν ἔγινε ἀντιληπτὸ ὅτι κυοφοροῦσε, τὴ ρωτοῦσαν ποιὸς τόλμησε καὶ τό’κανε αὐτό. Καὶ ἐκείνη ἔλεγε: "ὁ ἀναχωρητής". Ἦλθαν λοιπὸν στὸ κελί, μ’ ἔπιασαν, μοῦ πέρασαν στὸ λαιμὸ χύτρες καπνισμένες καὶ χερούλια ἀπὸ πῆλινα σκεύη καὶ μὲ διαπόμπευσαν σ’ ὅλες τὶς συνοικίες τῆς πόλης χτυπῶντας με καὶ λέγοντας: "Αὐτὸς ὁ μοναχὸς διέφθειρε τὴν κόρη μας. Ἀρπάξτε τον, ἀρπάξτε τον". Καὶ μὲ χτύπησαν τόσο πολὺ ποὺ κόντεψα νὰ πεθάνω. Πλησίασε κάποια στιγμή ἓνας Γέροντας καὶ τοὺς εἶπε: «Ὡς πότε θὰ χτυπᾶτε τὸν ξένο μοναχό;». Καὶ ὁ διακονητῆς μου μὲ ἀκολουθοῦσε ἀπὸ πίσω ντροπιασμένος, γιατί τὸν ἔλουζαν μὲ βρισιές καὶ τοῦ ἔλεγαν: "Νά, τὶ ἔκανε ὁ ἀναχωρητής γιὰ τὸν ὁποῖο μᾶς μιλοῦσες ". Καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἔλεγαν "δὲν τὸν ἀφήνουμε, ἕως ὅτου βάλει ἐγγυητὴ ὅτι θὰ ἀναλάβει τὴν διατροφή της". Εἶπα λοιπὸν στὸν διακονητῆ μου καὶ ἐγγυήθηκε γιὰ μένα. Ὅταν πῆγα στὸ κελὶ μου, τοῦ ἔδωσα ὅσα ζεμπίλια εἶχα καὶ τοῦ εἶπα: "Πούλησέ τα καὶ δῶσε τα στὴ γυναῖκα μου νὰ ἔχει νὰ τρώει ". Καὶ ἔλεγα μὲ τὸν λογισμό μου: "Μακάριε,

νὰ πού ἀπέκτησες καὶ γυναῖκα. Πρέπει λοιπὸν νὰ δουλεύεις λίγο παραπάνω γιὰ νὰ τὴν τρέφεις ". Ἔτσι δούλευα νύχτα καὶ μέρα καὶ τῆς ἔστελνα. Ὄταν ἔφτασε ὁ καιρὸς τῆς γέννας, πέρασαν πολλὲς μέρες καὶ δὲν μποροῦσε ἡ δύστυχη νὰ γεννήσει. Τῆς λένε τότε: "Γιὰ ποιὸν λόγο συμβαίνει αὐτό; ". Κι ἐκείνη εἶπε: "Ἐγὼ γνωρίζω τὸν λόγο. Συκοφάντησα τὸν ἀναχωρητὴ καὶ ἄδικα τὸν κατηγορήσα. Δὲν φταίει ὁ ἀναχωρητὴς, ἀλλὰ ὁ τάδε νεαρός". Ἦρθε τότε χαρούμενος ὁ διακονητὴς μου καὶ μοῦ λέει: "Δὲν μποροῦσε νὰ γεννήσει ἡ κοπέλα ἐκείνη, ἕως ὅτου ὁμολόγησε ὅτι «δὲν φταίει ὁ ἀναχωρητὴς, εἶπα ψέμα ἐναντίον του». Καὶ ὅλη ἡ πόλη εἶναι ξεσηκωμένη νὰ ἴρθαι ἐδῶ ἐν πομπῇ καὶ νὰ σοῦ βάλει μετάνοια. Μόλις τὰ ἄκουσα αὐτά, γιὰ νὰ ἀποφύγω τὴν ἐνόχληση ἀπὸ μέρους τῶν ἀνθρώπων, σηκώθηκα καὶ ἦρθα ἐδῶ στὴ Σκήτη. Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀρχικὴ αἰτία πού ἦρθα ἐδῶ ".

(Γεροντικόν, ΙΕ, 82)

Συναξάρι

Ὁ Ὅσιος Σεραπίων ἀπὸ τὴ Σιδώνα

Ὁ Ὅσιος Σεραπίων ἔζησε τὸν 4ο μ.Χ. αἰῶνα, καταγόταν ἀπὸ τὴ Σιδώνα καὶ ἀσκήτεψε στὴν ἔρημο τῆς Αἰγύπτου. Ἦταν τελείως ἀκτήμων καὶ πάρα πολὺ ἐλεήμων, σὲ βαθμὸ πού ἀπὸ φιλανθρωπία μοίρασε ὅλα του τὰ ἐνδύματα καὶ κάλυψε τὸ σῶμα του μὲ μιὰ σινδόνη καὶ γι' αὐτὸ ὀνομάστηκε Σινδόνιος.

Ἡ ἀγάπη του ἦταν τόσο μεγάλη πού, ὅταν ἤθελε νὰ κάνει κάποιον εἰδωλόατρο Χριστιανό, πουλοῦσε τὸν ἑαυτό του σ' αὐτὸν ὡς δοῦλο. Τὸν ὑπηρετοῦσε ἀδιάκοπα καὶ χωρὶς ἀπαιτήσεις, ἐνῶ τὸ φαγητό του ἦταν ἐλάχιστο ψωμί καὶ νερό. Μὲ τὴν προσευχή, τὴν ὑπακοή καὶ τὸ παράδειγμά του κατάφερνε νὰ φέρνει κοντὰ στὸν Χριστὸ τοὺς κυρίους του, οἱ

ὁποῖοι τοῦ χάριζαν στή συνέχεια τὴν ἐλευθερία του, τὴν ὁποία καὶ πάλι προσέφερε σὲ κάποιον ἄλλον, προκειμένου νὰ τὸν ὀδηγήσει καὶ αὐτὸν στὸν Χριστό.

Οἱ πρὸ γνωστὲς περιπτώσεις κυρίων του, πρὸ τοὺς ἔκανε Χριστιανούς, ἦταν ἓνας εἰδωλολάτρης ἠθοποιὸς μαζί μὲ τὴν οἰκογένειά του, ὅπως καὶ ὁ αἰρετικὸς πρόκριτος Μανιχαῖος ὁ Λακεδαιμόνιος.

Κάποτε ἔπεσε καὶ θῦμα ληστῶν, τοὺς ὁποίους κατάφερε νὰ τοὺς μεταπείσει καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσει στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ.

Κοιμήθηκε εἰρηνικὰ καὶ σὲ βαθὺ γῆρας στὴν ἔρημο.

Δρώμενα

Ἐκδήλωση Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

«Συσταυρωθῶμεν καὶ Συζήσωμεν Αὐτῶ»

Τὴν Δ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν τὸ ἀπόγευμα παρουσιάστηκε στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στή Θεσσαλονίκη τὸ κατανυκτικὸ μουσικοαφηγηματικὸ ἔργο «Συσταυρωθῶμεν καὶ Συζήσωμεν Αὐτῶ» ἀπὸ τὴ Μεικτὴ Χορωδία «Ὑμνωδοί» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Τὸ ἔργο ἀποτελεῖται ἀπὸ ὕμνους τοῦ Τριωδίου, τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἀφήγηση - ἀπαγγελία ποιήματος τοῦ Διακόνου π. Χρυσοστόμου Κοσμοσωτηριώτου. Ἀναφερόμενο στὰ Ἄχραντα Πάθη καὶ τὴν Ἐνδοξὴ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, προτρέπει τοὺς πιστοὺς νὰ συμπορευθοῦν μὲ τὸν Πάσχοντα Κύριο, ὥστε μαζί Του νὰ βιώσουν καὶ τὴν Ἁγία Ἀνάσταση.

Ἡ παρουσίαση αὐτὴ ἔλαβε χώρα μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Παναγιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Γρηγορίου, προκειμένου τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Θεσσαλονίκης νὰ λάβει πνευματικὴ στήριξη, ὥστε νὰ συνεχίσει τὸν κοπιώδη, πλὴν ὁμως εὐλογημένο, δρόμο τῆς Νηστείας, νὰ ἀντλήσει κουράγιο καὶ νὰ εὐφρανθεῖ πνευματικῶς.

Τὸ ἔργο προλόγισε ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ π. Κωνσταντῖνος Νιζιούδης, ὁ ὁποῖος καλοσώρισε ἐκ μέρους τοῦ Παναγιωτάτου Ποιμενάρχου μας καὶ τῶν ἐνοριτῶν τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο καὶ τὰ μέλη τῆς χορωδίας.

Τὴν ἀφήγηση καὶ ὕμνολογικὰ ἀποσπάσματα ἀπέδωσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ ἡ Χορωδία ἀπέδωσε τοὺς ὕμνους ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ χοράρχη Ἱεροδιακόνου π. Χρυσοστόμου.

Μὲ τὸ πέρας τοῦ ἔργου, ἔλαβε τὸν λόγο ὁ Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος, ἀναφέροντας ὅτι ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ τῆς χορωδίας «Ὑμνωδοί» ἔγινε μὲ σκοπὸ νὰ μᾶς μεταδώσει τὴ δύναμη ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τοὺς Ὑμνους τοῦ Τριωδίου, τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τόνισε ἐπίσης ὅτι γιὰ νὰ φθάσω στὴν Ἀνάσταση πρέπει πρῶτα νὰ περάσω ἀπὸ τὴ Σταύρωση καὶ ὅτι ἀξίζει νὰ Σταυρωθῶ γιὰ νὰ γευθῶ κι ἐγὼ τὴ χαρὰ που ἔνωσαν οἱ μυροφόρες. Ἐν κατακλείδι, εὐχήθηκε μὲ τὸ καλὸ νὰ ἀξιωθοῦμε τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας.

Τὴν ἐκδήλωση παρακολούθησε καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε καὶ στὸν κατανυκτικὸ ἔσπερινὸ μὲ ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τέλος, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομο καὶ τοὺς χορωδοὺς γιὰ τὸν κόπο ποὺ κατέβαλαν καὶ γιὰ τὴν τιμὴ τῆς ἐπίσκεψής τους. Μεταξὺ ἄλλων, τόνισε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Χρυσοστόμου καὶ τῆς Μητροπολιτικῆς του Χορωδίας, ἡ ὁποία ἐλκύει ὄλο καὶ περισσότερους νέους,

γεγονός ἐλπιδοφόρο, ἐνῶ εὐχήθηκε ὁ Θεὸς νὰ δίνει δύναμη στὸν Σεβασμιώτατο καὶ στοὺς «Ὑμνωδοὺς», ὥστε νὰ συνεχίσουν νὰ παράγουν πολιτισμὸ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν.

Ἡ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια καὶ προπασχαλῶς ἐπισκέπτεται Ἑνορίες γιὰ νὰ καταθέτει αὐτὸ τὸ συγκινητικὸ καρδιακὸ ἀποτύπωμα καὶ αὐτὴ ἡ προσπάθεια γίνεται γιὰ νὰ ἀντλήσουμε κουράγιο, νὰ ἀποδεχθοῦμε ὅτι ἡ Ἀνάσταση ἀπαιτεῖ πρῶτα τὴν Σταύρωση καὶ γεμᾶτοι ἐλπίδα νὰ ἀποφασίσουμε τὴ συνοδοιπορία μὲ τὸν Πάσχοντα Κύριο. Ἐκτὸς αὐτοῦ, τέτοια ἔργα, ὑμνολογικοῦ περιεχομένου, ἀποτελοῦν τὴ δική μας πνευματικὴ ψυχαγωγία, καθὼς ὅπως διδάσκει ὁ Ἀδελφός Θεὸς Ἰάκωβος: «εὐθυμεῖ τίς; ψαλλέτω». Βλέποντας τὰ πόσα ἔπαθε ὁ Χριστὸς γιὰ τὴ σωτηρία μας, ἀλλὰ καὶ τὴ λαμπρὴ Ἀνάστασή Του, εὐκόλα κατανοοῦμε οἱ ἐν συνειδήσει χριστιανοί, ὅτι πραγματικὰ ἀξίζει νὰ δεχόμαστε τίς ταπεινώσεις, τίς ὕβρεις, τοὺς ἐμπαιγμούς, τίς συκοφαντίες καὶ ὅ,τι κακὸ μπορεῖ νὰ προξενήσουν ἐναντίον μας οἱ ἄνθρωποι. Ἀξίζει, διότι μετὰ ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴ Σταύρωση, ἀκολουθεῖ καὶ ἡ δική μας Ἀνάσταση.

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Παν. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου γιὰ τὴν Κυριακὴ Δ΄ Νηστειῶν.

Δείτε [ΕΔΩ](#)

Κωδικός: 250330

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἵπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

